

Af rapporten fremgår det, at der i de andre EF-lande findes forsikringsordninger for skader på afgrøder ligefra: abrikoser, bananer, blomster, blomster, bælgplanter, citrusfrugter, druer, ferskner, frugter, grønsager, græskar, humle, kartofler, korn, meloner, oliven, paprika, pærer, sukkerroer, tobak, tomater, vin, æbler m.v., mens der for dansk vedkommende alene er omtalt fornævnte haglskadeforsikring.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at nævnte rapport med fordel kan indgå i overvejelserne og udformningen af de danske regler på området.

6. *Beslutningsforslaget udformning*

Det er forslagsstillernes opfattelse, at lovforslaget kan udformes enten:

- 1) som et lovforslag, der gør det muligt for de private forsikringsselskaber at udforme, etablere og administrere forsikringsordninger for landbrugets afgrøder og høst, eller
- 2) som et lovforslag, der etablerer en katastrofefond efter nogenlunde samme model som for stormflodsforsikringerne, jf. punkt 4., nemlig ved oprettelse af en privat katastrofefond for landbruget.

Uanset hvilken model der vælges, skal tegning af forsikringer for afgrøderne dog være frivillig og være uafhængig af offentlige midler.

Forslagsstillerne understreger dog, at det ved ordningens ikrafttræden bekendtgøres, at fremtidige hjælpeprogrammer fra statens side ikke kan komme på tale. Kun derved sikres det, at landbrugserhvervet fremover forsikrer deres afgrøder.

Oprettelse af en katastrofefond, gerne under landbrugets egne organisationer, kunne samme model, som ligger til grund for stormflodsforsikringer, benyttes.

Finansiering

Finansieringen af de private forsikringsordninger eller katastrofefonden kunne ske ved en præmie på x antal kroner pr. dyrket hektar, eventuelt fordelt på forskellige afgrøder, f.eks. korn, raps, græs, roer m.v.

Forslagsstillerne er åbne over for andre måder at finansiere de private forsikringer eller katastrofefonden på.

Udbetaling

Der fastsættes i forsikringsordningen regler for udbetaling af den private forsikring eller fra katastrofefonden. Her kunne det forekomme rimeligt, at høsttabet skal overstige en vis procentdel, og endvidere kunne man ligeledes i en kommende forsikringsordning indlægge en vis selvrisiko, der vil bevirke, at kun

de hårdest ramte får forsikringen udbetalt. Der henvises i øvrigt til lovforslag nr. L 38 (Forslag til lov om statsgaranti og ydelsestilskud vedrørende høsttabslån til tørkeramte jordbrugere), fremsat den 7. oktober 1992 af landbrugsministeren. Efter L 38 skal kun landmænd med et tab på mere end 30 pct. af gennemsnittet af udbyttet af salgs- og foderafgrøder for årene 1990 og 1991 kunne komme i betragtning.

På den måde vil forsikringspræmien heller ikke blive særlig dyr, hvilket erfaringerne fra andre lande viser. Når banan-, frugt-, græskaravlere m.v. i de sydlige lande kan indkalkulere en forsikringspræmie i deres priser, som i forvejen er blandt de laveste i EF, så kan dygtige danske landmænd også.

Der skal efter forslagsstillernes mening indhentes erfaringer fra andre lande, når forslaget om forsikringsordninger til landbruget endeligt skal udformes.

Ligeledes skal danske forsikringsselskaber naturligvis inddrages i hele arbejdet med udformningen af ordningen.

Forslagsstillerne er i øvrigt åbne over for, hvordan de nærmere forsikringsbetingelser udarbejdes.

7. Argumenter for beslutningsforslaget

Det er på baggrund af tidligere tiders hjælpeprogrammer bemærkelsesværdigt, at landbrugets egne organisationer ikke forlængst har overvejet forsikringsordninger. Det virker mest af alt, som om Folketinget og dermed skatteyderne bare automatisk skal yde støtte til landbruget, når disse rammes af økonomiske problemer.

Staten og dermed skatteyderne må for fremtiden være »forsikret« imod ønsker om hjælp fra landbruget. Ligesom staten heller ikke yder hjælp til legetøjsforhandlere, hoteller og andre erhverv, der igennem en årrække har været ramt af »tørke i kassen« (lavkonjunktur), skal staten heller ikke fremover hjælpe landbruget. Landbruget må også selv være interesseret i, at erhvervet selv kan klare erhvervets problemer. Landbrugserhvervet må have mulighed for at blive befriet fra staten.

At kornhøsten i år tegner til at blive et sted imellem 20 og 30 pct. mindre, bør ikke umiddelbart udløse store krav om hjælp. Landbruget skal naturligvis som alle andre erhverv kunne tåle udsving i »omsætningen« på op til en snes procent. Mange andre erhverv, som f.eks. de forretningsdrivende, har de sidste år oplevet en kraftig nedgang i omsætningen. Landbruget har været vant til rekordhøst år efter år, og når det så pludseligt går den anden vej, er det opfattelsen, at Folketinget skal træde til.